

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 174. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388091536/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

mod Sønnen. Hvem i al Verden kunde de dog være, disse mærkværdige Mennesker? – Fremmede for Husets Folk! – Og Ingen havde omtalt dem endog kun med et Ord! – Jeg blev tilsidst saa forvirret, hartad fortumlet af denne forgjæves Fritten og Gjæften, at jeg var nær ved at indbilde mig jeg havde været Tilskuer ved en Aandescene, og at de tvende uforklarlige Væsner tilhørte eet af de hennrundne Aarhundreder. Den Enes Lighed med Billedet – dennes ualmindelige Dragt – dette fremmede, fordum blandt Adelen brugelige Tunge-maal – alt stemmede med Sagnet.

Endelig sov jeg ind, og sov lige til det første Dagskær.

Utsalmodig klædte jeg mig paa, og ilede ned i den almindelige Samlingsstue. »Hvordan har De sovet? mærkede De Noget? hørte De Noget? saae De Noget?» saaledes lød det fra alle Kanter; og det varede længe, inden jeg ogsaa kunde komme til at spørge: »Ligger der Nogen i den Fløj? Hvem boer der? hvad er det for Damer?» Kammerraaden lo: »har De besøgt Damerne, eller Damerne Dem?» Nu fortalte jeg hele Eventyret. De Fleste af dem stak i at lee, og Verten raabte: »vores Rector har, min S... rigtig villet liste sig ind til Comtessen – – »hvad for en Comtesse?» faldt jeg forundret ind. »H! Comtesse R... som har lejet Værelserne derovre. Hendes Forfædre har ejet Gaarden her – Gud veed hvorlænge; men Faderen solgte baade Den og Godset.» »Men Hvem er saa Alice?» spurgte jeg videre. »Hm! det er ikke godt at sige« lød Svaret; »det er Alice, eller Else, som de Andre her kaldte hende. Hun skal være en Slags Française for Comtessen. Hun er da kommen med hende herind udenlands fra.»

Nu vidste jeg saameget; men det var kun til endnu mere at pirre min Nysgjerrighed. En Comtesse og en Française ere uden videre ingen Gjenstande for denne; men Disse! saa højt dannede – som de jo tydelig viste sig for mig i hine Øjeblikke – rige paa Kundskaber, paa Følelse – og dog levende i sliig Afsøndring, med deres sikkert store interessante Hemmeligheder! Jeg blev ved at spørge; og fik stykkevis efterstaaende lidet tilfredsstillende Oplysninger, som endda gaves mig med samme Ligegyldighed, hvormed Folk, der bestandig have boet i en smuk Egn, besvare en Fremmeds Spørgsmaal om de forskjellige Puncter, der i Udsigten tiltrækker hans Blik.

Comtessen kunde være midt imellem de tredive og de fyrgetyve; havde tilbragt den længste Tid hos Slægtninge i det sydlige Frankrig, og kun boet paa Ulvedal noget over fire Aar. Hun levede meget stil-